



Երևան, 16 Սեպտեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՓՐԿՈՒԹԵԱՆԴ ԿԸ ԿԱՐՈՏԻՄ

Փրկութեանդ կը կարօպիմ,
եւ իմ յոյսս խօսքիդ վրայ դրեր եմ:
Ազերս յոգնեցան քու խոսփումիդ կափարումին սպասելէն,
եւ հարց կու փամ.- Ե՞րբ պիփի զիս հանգստացնես:
Ծուխէն սեւցած փիկի մը պէս անպէտ դարձայ,
բայց կանոններդ չհանեցի ես մքքէս:
Ո՞րքան պիփի ապրիմ դեռ ես՝ քու ծառադ.
Ե՞րբ դափասփանի պիփի ենթարկես անոնք՝ որ զիս կը հալածեն:
Ամբարփաւան այդ մարդիկը ինծի փոսեր փորեցին,
որովհետեւ յարգանք չունին Օրէնքիդ հանդէա:
Քու բոլոր պափուէրներդ ճշմարիփ են.
սուփ պափճառներով կը հալածեն զիս, օգնէ ինծի:
Քիչ կը մնայ որ աշխարհէն վերցնես զիս.
բայց ես հրահանգներդ երբեք չեմ մոռնար:
Քու սիրովդ կեանք փուր ինծի,
որպէսզի ես կարենամ քու սահմանած պափուիրաններդ պահել:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Խաչըն կենարար որ եղեւ մեզ փըրկութիւն.
սովաւ ամենեքեան ըզքեզ բարեբանեմք:

Որ ի Հօրէ լուսոյ լոյս ճառագայթեալ ի յերկրի, Եւ գաւազան զօրութեան
Հաւատացելոց. սովաւ ամենեքեան ըզքեզ բարեբանեմք:

ԱՊՈՔ

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաէն, Տէր Յիսուս, յորժամ երեւիս փառօք Հօր ընդ ամպս լուսաւորս: Յայնժամ մեք մի՛ ամաչեսցուք յուսացեալքս ի քեզ, այլ զօրութեամք քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ քումնէ որպէս զորդիս լուսոյ եւ որդիս փունջեան:

Քու Խաչդ թող ապաէն ըլլայ մեզի, Տէր Յիսուս, երբ Հօրը փառօք երեւիս լուսաւոր ամպերու վրայ: Այն ժամանակ թող ամոթով չմնանք մենք՝ Քեզի յուսացողներս, այլ Քու մեծ զօրութեամբդ ուրախանանք՝ Քու աջ կողմդ բազմած՝ որպէս լոյսի որդիներ եւ փրկութեան ժառանգորդներ:

ԾԱՐՍԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ խաչեցար վասն մեր, ողորմնա մեզ:(X3)

Փրկել զմեգ ի փորձութենէ եւ յամենայն վասնակից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաջանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն եւ ողորմեա:

ԾԱՐՍԿԱՆ- ՊՊՕԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 68

ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳ

Օրինեալ է Տէրը, մեր փրկիչ Ասպուածը, որ օրը օրին մեր հոգերը կը կրէ:

Մեր Ասպուածը փրկիչ Ասպուած է, Տէրը, մեր Տէրը ինքն է որ մահուընէ կազակէ:

Սակայն Ասպուած պիփի փշրէ իր թշնամիներուն գլուխը,

պիփի փշրէ գիսաւոր գագաթը անոնց՝ որոնք կը յարափեւեն իրենց յանցանքներուն մէջ:

Տէրը ըսաւ.- «Ձեզ եփ պիփի բերեմ Բաշանէն, դուրս պիփի բերեմ ծովուն խորերէն,

որպէսզի ովքերդ թշնամիներուդ արեան մէջ թաթախէն,

եւ շուներդ ալ արիւնէն իրենց բաժինը լակեն»:

Ահա հանդիսաւոր թափօրդ կը դեսնուի, ով Ասպուած.

իմ Ասպուծոյս, իմ Թագաւորիս հանդիսաւոր թափօրդ, որ սրբարան կը մփնէ:

Նախ երգողները կու գան, ամենէն վերջը՝ դափ զարնող աղջիկները:

Հաւաքոյթներուն մէջ օրինաբանեցէք զԱսպուած,

Իսրայէլի ակէն սկսեալ օրինաբանեցէք Տէրը:

Հոն է Բենիամինը, ցեղերուն կրփսերագոյնը, որ թափօրդ կառաջնորդէ,

հոն են Ցուդայի իշխանները, իրենց լրի կազմով,

հոն են Զեբուլոնի եւ Նաֆթալիի իշխանները:

Ցոյց փուր, ով Ասպուած, քու զօրութիւնդ, այն զօրութիւնդ, ով Ասպուած,

որ անցեալին ցոյց փուիր մեզի քու փաճարէդ, Երուսաղէմէն,

ուր թագաւորներ քեզի ընծայ պիփի բերեն:

Սասպէ Եզիափոսը, եղէզնուփին մէջ այլոռդ այն գազանը,

սասպէ ազգերը, ցուլերու այն երամակը՝ իրենց հորժերով միասին,

որոնք արծաթի սիրոյն ժողովուրդներ կոփնակոյին:

Ցրուէ այն ազգերը, որոնք պատերազմ կը կամենան:

Եզիափոսէն դեսպաններ պիփի գան,

Եթովպիան պիփի փութայ աղօթքով իր ձեռքերը Ասպուծոյ բարձրացնել:

Ով աշխարհի թագաւորութիւններ, երգեցէք ի պատի Ասպուծոյ,

ներքոդ երգեցէք Տիրոց, անոր՝ որ յաւիպենական երկինքներէն վեր՝

իր կառքին վրայ նսփած է, եւ իր հզօր ծայնը կը թնդացնէ:

Հռչակեցէք՝ թէ զօրութիւնը Ասպուծոյ է.

իր ժողովուրդին վրայ մեծափառ թագաւորն է ան,

որ երկինքէն կը յայփնէ իր զօրութիւնը:

Ահաւոր ես դուն, ով Ասպուած, քու սրբարանիդ մէջ:

Իր ժողովուրդին Ասպուածն է ան, որ ոյժ ու կարողութիւն կու փայ իր ժողովուրդին:

Օրինեալ է Ասպուած:

ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳ 19-35

Կը շարունակենք: Դաւիթ նախ փառք կու փայ Ասպուծոյ, այն Ասպուծոյն որ փրկիչ Ասպուած է, փառք կու փայոր օրը օրին մեր հոգերը կը կրէ: Այսփեղ պարզ մեր առօրեայ հոգսերուն մասին չէ խօսքը, այլ մեղքին պատճառած լուծը, որ իր վրայ կրեց ու ամէն օր կը կրէ, երբ ամէն անգամ վսպահութեամբ, զղումով եւ ապաշխարութեամբ իրեն կը դիմենք եւ ներում կը խնդրենք: Ահա թէ ինչու շարունակելոց Դաւիթ կըսէ. «Փրկիչ Ասպուած է, որ մահուընէ կ'ազափէ»: Մեղքը որ մահուան կ'առաջնորդէ, ահա այդ մահէն կը փրկէ: Բայց նոյն Ասպուածը իր թշնամիներուն գլուխը պիփի փշրէ: Այն թշնամիներուն որոնք կը յարափեւեն իրենց յանցանքներուն մէջ: Այսինքն՝ պահը պիփի գայ երբ այդ թշնամիները, որոնք երբեք ալ չապաշխարեցին ու դարձի չեկան անոնց վերջնական անկումը:

Ահա Դաւիթ ցոյց կու փայ թէ Տերը դուրս պիփի բերէ, եւ ովքերդ թշնամիներունդ արեան մէջ թաթախեն: Պավկերացումն է կոխկրպելու, թշնամիներուն գլուխը չախչախելու: Որմէ եփք կը պապկե-րացնէ հանդիսաւոր թափօրը, որ յաղթանակի մուփքն է սրբարան: Այն թափօրը որ Քրիստոս իր խաչե-լութեամբը, թաղմամբ ու մանաւանդ՝ յարութեամբ այդ յաղթանակը փարաւ եւ սրբարան մքաւ: Եւ այս յաղթանակը ոչ միայն Խրայելի սերունդներուն համար է, այլ բոլոր անոնց որոնք Իրեն կը դիմեն:

Դաւիթ կը խնդրէ, ինչպէս անցեալին այդ յաղթանակը ցոյց փուաւ, դարձեալ Ասպուած ցոյց փայ այդ յաղթանակը: Երբ Ասպուած դարձեալ իր զօրութիւնը ցոյց պիփի փայ, սասպելով Եզիպոտը, նմանցնելով զազանի, եւ ազգերը՝ ցուկերու, իրենց հորթերով միասին, որոնք արծաթսիրութեան պատ-ճառով ժողովուրդներ կ'ովնակիսեն: Ի դես այս երեւոյթին, շափեր դարձին պիփի գան եւ աղօթքով իրենց ձեռքերը բարձրացնեն առ Ասպուած:

Ահա ժամանակներ պիփի գան երբ աշխարհի թագաւորութիւններն ալ ի պատիւ Ասպուծոյ ներբող երգեն ու հոչակեն թէ զօրութիւնը Ասպուծոյ է, որ իր ժողովուրդին մեծափառ թագաւորն է: Իր ժողովուրդին ոյժ եւ կարողութիւն փուուին է:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի օստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի մնջել եւ ի յառնել, զի մի երթե՛ սասամեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձա բազմամեղիս: